

Ümmü Gülsüm

Görüyordum ağ dümanlar, qara sislər altında

Türk elinin səadəti, xanimanı yaxılır.

Ləpə çalan qan içində, girdabların ağzında...

Qəhrəmanlar çabalayır, mərd igidlər can verir.

Of, sevgili yurduğazım, tayanmam bu kədəre,

Tayanmam cigərimi parçalayan zəhərə.

İştə gəldin, gözlərimin yaşlarını qurutdun,

Nəvazişin ovunmayan qərub ruhu oxşadı.

Heç ölçüyə sığınmayan dərdlərimi ovutdun,

Qara g n m hilal  y  n iŖiĖ  yla parladı.

- Artıq bana n sib deyil Ŗadlıq, sevic, - dey rk n

G ldin, aldın y r gimi, - aĖlama, g l, - dedin s n.

M h mm d Hadi

Sizin m zarınız iŖt  q lubi-mill tdir!

Bu s zl rim y r gimd n qopan h qiq tdir.

Sizi unutmayacaq Ŗanlı mill tim  sla,

 min olun buna, ey zin ti-c h ni-v fa.

...Ç kildiniz  b di z ldzari-r hman ,

BehiŖti-r hm t , y ni: diyari-r xŖan .

O xuninizl  a ıldı b hari-h rriyy t,

Sizin d  yurdunuz olsun behiŖti- lviyy t.

Əhməd Cavad

Qardaşlığın fərmanına baş əyib,

Məzlumların imdadına yetişdin.

Qaranlıqda süngü sənə yol açdı,

Sən o yolda muradına yetişdin.

Yürü, yürü batan günün izinə,

Gülümseyir doğan günəş üzünə.

Bu qarşıkı duman çıxan bacadan,

Sən gəlmədən iniltilər çıxardı.

Geciksəydin məzlumların fəryadı

Yeri-göyü, kainatı yıxardı.

Yürü, yürü batan günün izinə,

Gülümsəyir doğan günəş üzünə

Bəxtiyar Vahabzadə

Yolun kənarında tənha bir məzar
Üstündə nə adı, nə soyadı var.
Ey yolçu, masını əylə bu yerdə
Soruş kimdir yatan tənha qəbirdə?

Özü qoruduğu, həm can verdiyi
Yolun kənarında dəfn edildi o.
Uğrunda canını qurban verdiyi
Torpağı özünə vətən bildi o.

Yazan redaktor

12.09.13 06:45 - axırınıcı dəyişikliklər 13.09.13 04:20
